

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wytoczenie przeciwko kilku pozwanym tego samego przedmiotu, opierających się na podstawach prawnych wynikających wprawdzie z przepisów różnych ustawodawstw krajowych, jednakże w istocie mających identyczną treść — takich jak na mającym zastosowanie w odniesieniu do wszystkich państw europejskich niezależnym od winy roszczeniu o zaniechanie oraz roszczeniu o zapłatę stosownej rekompensaty z tytułu naruszeń prawa autorskiego i roszczeniu odszkodowawczym wynikającym z bezprawnego wykorzystania utworu — nie sprzeciwia się jego stosowaniu a tym samym łącznemu rozpoznaniu tych powództw?
- 2) a) Czy art. 5 ust. 3 lit. d) w związku z art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że jego stosowaniu nie sprzeciwia się okoliczność, iż relacja prasowa cytująca dane dzieło lub inny przedmiot objęte ochroną nie stanowi utworu językowego objętego ochroną prawem autorskim?
- b) Czy art. 5 ust. 3 lit. d) w związku z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się jego stosowaniu to, iż cytowany utwór lub inny przedmiot objęty ochroną nie jest opatrzony nazwiskiem autora lub artysty?
- 3) a) Czy art. 5 ust. 3 lit. e) w związku z art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że przesłanką jego stosowania w interesie sprawnego przebiegu procedur karnych w kontekście bezpieczeństwa publicznego jest konkretne, aktualne i wyraźne wezwanie przez organy bezpieczeństwa publicznego do opublikowania wizerunku, to znaczy że publikacja wizerunku w celach ścigania musi nastąpić na skutek inicjatywy władz, a w przeciwnym wypadku stanowi naruszenie prawa?
- b) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 3a): Czy media mogą powoływać się na art. 5 ust. 3 lit. e) dyrektywy wtedy, gdy bez odpowiedniego wezwania organów do pomocy w ściganiu samodzielnie decydują o tym, czy publikacja fotografii odbywa się w „interesie bezpieczeństwa publicznego”?
- c) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3b): Czy w takim przypadku wystarczające jest, aby w późniejszym okresie media twierdziły, że publikacja wizerunku służyła celom ścigania, lub czy w każdym przypadku konieczne jest konkretne wezwanie do pomocy czytelników w wyjaśnieniu okoliczności czynu karalnego, które musi być bezpośrednio związane z publikacją fotografii?
- 4) Czy art. 1 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29 i art. 12 Konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych (Akt paryski z dnia 24 lipca 1971 r.) w brzmieniu uwzględniającym zmiany z dnia 28 września 1979 r., w szczególności w związku z art. 1 protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) z dnia 20 marca 1952 r. oraz art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że fotografie, w szczególności fotografie portretowe, objęte są „bardziej ograniczoną” ochroną albo w ogóle nie są objęte ochroną prawem autorskim przed przetworzeniem, gdyż ze względu na ich „realistyczne ujęcie” charakteryzują się zbyt małą możliwością inwencji twórczej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 167, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2010 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-146/10)

(2010/C 148/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis i M. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE⁽¹⁾ lub nie powiadamiając o nich w pełni Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 maja 2008 r.

(¹) Dz.U. L 102, s. 15.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, w dniu 29 marca 2010 r. — British Sugar plc przeciwko Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-147/10)

(2010/C 148/29)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England and Wales)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: British Sugar plc

Strona pozwana: Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 1193/2009 (¹) jest nieważne w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 maja 2008 r. w sprawach połączonych C-5/06 oraz od C-23/06 do 36/06 Zuckerfabrik Jülich, Zb.Orz. s. I-3231 oraz postanowienia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 października 2008 r. w sprawach połączonych od C-175/07 do C-184/07 SAFBA, Zb. Orz. I-184*?
- 2) Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 1193/2009 jest nieważne z uwagi na podstawę prawną, na której zostało przyjęte, a mianowicie rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (²)?

3) Czy kwestia znajdującego zastosowanie w ramach obliczania odszkodowania należnego tytułem nadpłacenia opłat produkcyjnych dla cukru w latach gospodarczych 2002/2003, 2003/3004, 2004/2005, 2005/2006 kursu walut i daty przeliczenia jest określana na podstawie prawa Unii Europejskiej? Jeśli tak, czy z art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1193/2009 wynika, że odszkodowanie powinno być wypłacone zgodnie z kursem wymiany, który obowiązywał w czasie, kiedy nadpłacona opłata była pierwotnie obliczana? Jeśli tak, czy art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1193/2009 jest ważny?

4) W odniesieniu do odsetek:

(i) Czy prawo UE wyłącza możliwość odzyskania przez osobę będącą w położeniu skarżącej odsetek od kwot nadpłaconych w wyniku zastosowania unieważnionego rozporządzenia, od organu krajowego właściwego do pobierania opłat produkcyjnych, w sytuacji, gdy możliwość odzyskania przez organ krajowy odsetek od kwot odpowiadających tym opłatom, należnych mu od Komisji jest wyłączona?

(ii) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie i): czy prawodawstwo UE dotyczące środków własnych (decyzja Rady 2000/597/WE, Euroatom (³) i rozporządzenie wykonawcze do niej nr 1150/2000 (⁴)), prawidłowo interpretowane, wyłącza możliwość odzyskania przez organ krajowy odsetek od kwot należnych mu od Komisji w okolicznościach niniejszej sprawy?

(iii) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie i): czy prawo UE wyłącza możliwość, aby krajowy organ lub sąd, skorzystał z przysługującego mu uznania dla nieprzyznania w takiej sytuacji odsetek przy rozstrzygnięciu o zwrocie na rzecz osoby będącej w położeniu skarżącej?

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1193/2009 z dnia 3 listopada 2009 r. dokonujące sprostowania rozporządzeń (WE) nr 1762/2003, (WE) nr 1775/2004, (WE) nr 1686/2005 i (WE) nr 164/2007 oraz ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006, Dz.U. L 321, s. 1

(²) Dz.U. L 178, s. 1

(³) Decyzja Rady z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 253, s. 42

(⁴) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, Dz.U. L 130, s. 1